

Határesetek

nem jutott mindenkinek tenger
nem jutott mindenkinek isten
tele vagyunk szögesdrótokkal
útleveélbe ütött pecsétekkel
határátlépési kérelmekkel és engedélyekkel
a magyar határon megvizsgálják
milyen bugyit hord egy balkáni lány
a szerb határon hogy milyen melltartót
visel egy vajdasági magyar
és mintha bármi közük lenne hozzá
el kell mondani mi dolgom van nekem Nyíregyházán
mintha a szívemet adnám
nyújtom ki a kocsiablakon a magyar igazolványt
és mint egy fogoly akiről elfelejtették hogy ember
várom a szabadulást

*

Edit fel-alá rohangál a rendelőben
mert nem jut eszébe hogy mondják
németül hogy szeretné megtartani a babát
nem fogja tudni hogy mikor kell
széttenie a vizsgálat előtt a lábát

*

nem az élet nehéz hanem
a sok fölösleges teher
amit magunkba pakolunk
könnyű szeretnék maradni
nem érezni annak a súlyát
hogymelyik kiadónál
jelentetem meg ezt a verset
melyik pártban képviselem a hazát
de hogy is lehetnék itthon otthon
ha a határokat az emberek félelme írja alá
összefúj minket a kórházban a betegség
szerbnek és magyarnak egyaránt a gyomra fáj
ez nem a háború utáni lecsapódás
nem a csonka család sara
hanem a folytonos satuba szorítás
mert nem elég a munkába járás
a főzés a vasalás hogy közben
jazzmuzsika relaxál
hogymgyűlik a perselyben a nyaralás
hogym a hazug ünnepi beszédek befogadása
helyett egymást fogadjuk be
és átszeretkezzük a tévéből zúgó aktuálpolitikát
mert hogy neveltek ha azt se tudod
hogym választani muszáj
építik a szív köré a klausztrófóbiát
közben eget ígérnek és hangos szárnyzuhogást
nézem a teraszunkon fészket rakott galambpárt
és érzem a részvétet ahogy megszűnik
az ember és az állat között a határ